pilota a terra
LA REVISTA DE LA FAMÍLIA DAMM

FUNDACIÓ
Llibre solidari

FIRMA CONVIDADA
Mònica Terribas

Fundació Damm
FUNDAT L'ANY 1954

PUBLICACIÓ TRIMESTRAL GRATUÏTA JUNY 2007

10

Visca el futbol!

Gran temporada futbolística coronada amb l'ascens de categoria de l'Aleví B

REPORTATGE

Grup Damm, grup d'or

El Grup Damm rep de mans de la Infanta Elena la Placa d'or de la "Real Orden del Mérito Deportivo" que concedeix el CSD.

PRIMERS PASSOS

Pepe Reina

Un recorregut per la seva trajectòria futbolística des dels seus inicis a Madrid.

ELS NOSTRES CRACKS

Manel Gómez

El capità del Sant Andreu analitza l'actualitat i recorda el seu pas pel CF Damm.

L' ESTRELLA MES VETERANA DEL C.F. DAMM

editorial

Èxit esportiu

Aquesta temporada ha finalitzat amb un immillorable èxit esportiu. El campionat de lliga i posterior ascens a Preferent assolit per l'Aleví B, la lliga del Benjamí A i les terceres posicions de l'Infantil A i el Cadet A així com la classificació de tots dos equips per disputar les semifinals del Campionat de Catalunya han estat extraordinàries. Però amb tanta satisfacció no podem oblidar la trajectòria del Juvenil A. Pel CF Damm, el Juvenil A és el primer equip i aquesta temporada ens han fet sommiar a tots. Durant moltes jornades van optar al titol, altres, al subcampionat i, finalment, es van jugar la classificació per la Copa del Rei com a millors tercers amb els equips capdavanters de l'Estat. Mentrestant, l'equip de Torrijos il.lusionava, jugava molt bé a futbol i els seus jugadors no donaven una pilota per perduda. L'esperit Damm impregnava una samarreta que els jugadors defensaven amb molta dignitat. Jugadors com Matamala o Batanero, que han arrivat aquesta temporada al nostre club, s'han implicat en un projecte comú que, desde les seves arrels, havien viscut jugadors com l'Uri o el José que han 'mamat' Damm durant gairebé tota la seva carrera esportiva. L'esperit Damm el desprèn el "presi", però també ho fan jugadors com l'Uri i el José i això, sens dubte, empalta als nouvinguts i permet convertir a un grup d'excel.lents jugadors en la imatge i el model a seguir pels nois més joves del nostre club.

Reconeixement públic

L'Estat Espanyol per iniciativa del President del Consell Superior d'Esports va concedir al Grup Damm la més alta distinció esportiva que pot rebre un grup empresarial. La Real Ordre al Mèrit Esportiu en la seva categoría màxima de Placa d'Or és un orgull per la companyia, però també per tothom que forma part d'aquesta 'família'. L'empresa, la fundació i el club de futbol contribueixen des de fa molts anys a dignificar l'esport i a facilitar la seva pràctica a més de trescents nens.

El Grup Damm patrocina els events més importants en el món de l'esport, com la Copa Amèrica en aquest moments, o els millors clubs del nostre país (Barça, Espanyol i Nàstic) però, alhora, es preocupa que centenars de nens a Nou Barris juguin a futbol i ho facin en les millors condicions. L'èxit esportiu es guanya partit a partit, campionat a campionat, però l'èxit social i el reconeixement públic no depen de que la pilota entri. Aquests aspectes que la Damm va assolir fa temps, no són fruit de la bonança econòmica sinó del convenciment de la companyia que l'esport dignifica a la persona i el seu entorn.

sumari

04 Reportatge
El Grup Damm rep la Placa d'or de la "Real Orden del Mérito Deportivo".

06 Els primers passos de...
Pepe Reina, un recorregut per la seva trajectòria futbolística fins a convertir-se en subcampió d'Europa.

22 Els nostres cracks
L'ex jugador de la Damm, Manel Gómez, recorda el seu pas per la nostra entitat i ens comenta l'actualitat del Sant Andreu.

25 Firma convidada
Article d'opinió signat per la periodista de *TV3*, Mònica Terribas.

26 Fundació Damm
Presentació del nou llibre solidari *37 històries solidàries al voltant de l'esport.*

28 Opinió
El patró de la Fundació Damm, Ramon Armadàs, reflexiona sobre el món de l'esport.

Edita: Club de Futbol Damm. **Direcció i redacció:** Carles Domènech. **Edició:** Silvia Sánchez. **Fotografies:** Domènec Quintana i Arxiu del CF Damm. **Fotografies equips:** Higinio Ballesteros. **Enllaç club:** Francesc Nebot. **Coordinació exjugadors:** Juan Barbero. **Projecte gràfic i maquetació:** Barnils i Associats. **Impressió:** NG Nivell Gràfic. **Dipòsit legal:** B-10264-2005.
Agraïments: Frederic Segarra, Oscar Cosials, Manuel Martín, Família Gómez de la Hoz, Pere Puntí i Eduard Omedes.
premsa@cfdamm.com

Grup Damm, grup d'or

El Grup Damm, les seleccions espanyoles de bàsquet i natació sincronitzada i l'empresa Nozar van veure reconeguts els seus mèrits en el món de l'esport i van recollir la distinció més preuada que otorga el govern de l'estat.

El passat 7 de maig el Grup Damm va rebre de mans de la Infanta Elena la "Real Orden del Mérito Deportivo" en la categoria de Placa d'Or. Aquest és un dels reconeixements més importants que pot rebre un grup empresarial. L'acte va ser presidit pels Ducs de Lugo i per part del Grup Damm va ser el director general corporatiu, Jorge Villavecchia, l'encarregat de recollir tan magnànima distinció.

En total van ser 173 les distincions lliurades entre clubs, institucions i persones. Els premis (4 plaques d'or, 17 d'argent, 6 plaques de bronze, 11 medalles d'or, 63 medalles d'argent i 72 medalles de bronze) es van entregar a l'auditori José María Cagigal de l'INEF de Madrid. A nivell col.lectiu, el màxim guardó és la Placa d'Or, distinció que va recaure, entre d'altres, en el Grup Damm. A nivell individual destaquen Pau Gasol i Gemma Mengual, premiats amb la màxima distinció (medalla d'or).

Clubs de futbol de la categoria de l'Espanyol, el Sevilla o l'Atlético de Madrid van rebre el reconeixement a la seva contribució al món de l'esport amb la Placa d'Argent. La celebració, a més, va ser molt especial perqué es celebrava el 25è aniversari dels premis.

En nom dels premiats, va pendre la paraula Pau Gasol, campió del món en el darrer mundial de bàsquet: "Estem molt honorats i tots portarem amb satisfacció i legítim orgull aquesta distinció". La cerimònia va viure un dels moments més emotius amb el reconeixement al ciclista Isaac Gálvez, mort el darrer any mentre competia: la seva vidua va recollir la Medalla d'Or concedida a títol postum.

A l'esquerra, la Infanta Elena fa entrega de la Placa d'or al director general corporatiu del Grup Damm, Jorge Villavecchia. A la dreta, fotografia de Ramon Armadàs on es veu la preuada placa i la seva comunió amb la cervesa i el futbol.

8430 *REAL DECRETO 539/2007, de 20 abril, por el que se concede el ingreso en la Real Orden del Mérito Deportivo, con categoría de Placa de Oro, al Grupo Damm.*

Conforme al Real Decreto 1523/1982, de 18 de junio, por el que se crea la Real Orden del Mérito Deportivo, podrá concederse el ingreso en la misma, con categoría de Placa de Oro, a las personas jurídicas, organismos y entidades que se hayan distinguido notoriamente en la práctica del deporte, en el fomento de la enseñanza de la educación física, o que hayan prestado eminentes servicios en la investigación, difusión y desarrollo de la cultura física y del deporte.

Instruido el oportuno expediente, se ha acreditado la concurrencia en el Grupo Damm, de los méritos y demás circunstancias contemplados en el Real decreto 1523/1982, y en la Orden de 24 de septiembre de 1982.

En su virtud, a iniciativa del Presidente del Consejo Superior de Deportes y Vicecanciller de la Real Orden del Mérito Deportivo, y a propuesta de la Ministra de Educación y Ciencia, previa deliberación del Consejo de Ministros, en su reunión del día 20 de abril de 2007,

DISPONGO:

Vistos los méritos y circunstancias que concurren en el Grupo Damm, se le concede el ingreso en la Real Orden del Mérito Deportivo, con la categoría de Placa de Oro.

Dado en Madrid, el 20 de abril de 2007.

JUAN CARLOS R.

La Ministra de Educación y Ciencia,
MERCEDES CABRERA CALVO-SOTELO

JUAN CARLOS I, REY DE ESPAÑA

La Canciller

Diploma

Reproducció del Diploma acreditatiu signat per la ministra d'Educació i Ciència.

Reial Decret

Reproducció del Reial Decret on es concedeix al Grup Damm la "Real Orden del Mérito Deportivo"

els primers passos de...

Pepe Reina

Reina és actualment, reconegut pels entesos, un dels millors porters del món. Gràcies a la seva habilitat parant penals, una de les seves especialitats, el Liverpool es va classificar per a la final de la Champions. Però per arribar fins aquí no ho ha tingut gens fàcil. El seu és el triomf de l'esforç i de la seguretat en un mateix.

Pepe Reina al jardí de casa seva a Liverpool.

El passat 23 de maig va jugar un dels dos partits més desitjats per qualsevol futbolista, la final de la Champions (l'altre és la del Mundial). I si el seu equip hi va arribar va ser gràcies a la seva extraordinària actuació en les semifinals, en les que el Liverpool va eliminar el favorit Chelsea de Mourinho, Drogba, Lampard, Shevchenko, Terry i cia. El Milan va tenir la sort de cara i va impedir a Atenes que José Manuel Reina es coronés com a campió d'Europa, però aquesta temporada serà igualment inesborrable per a ell: s'ha convertit en un dels millors porters del món.

Pepe, com el coneixen els seus amics, no ho ha tingut gens fàcil fins arribar al màxim nivell. Als 12 anys, els tècnics del Barça van parlar amb el seu pare, el també porter ex blaugrana Miguel Reina, per emportar-se'l a la Ciutat Comtal. A La Masia, lluny de la família, que vivia a Madrid, es va fer persona i va créixer com a jugador, competint sota els pals amb Víctor Valdés, de la seva mateixa generació.

Va anar guanyant títols a les categories inferiors del Barça i la selecció espanyola (campió d'Europa sots-16) fins que el dissabte 2 de desembre de l'any 2000, amb tan sols 18 anys, va arribar el gran dia, a Balaídos. Uns dies abans, l'Arnau s'havia trencat el genoll a Brujas i Pepe havia pujat del filial per fer de suplent de Dutruel. Però contra el Celta el francés es va lesionar i Reina va debutar amb el primer equip a la segona part. I en poc temps es va consolidar com a titular. "El debut a Primera i amb l'equip del meu cor, el Barça, no l'oblidaré mai. Val la pena treballar molt per tenir la fortuna de disfrutar d'un moment com aquest", recorda.

"Cada vegada que sento l'himne del Liverpool se'm posa la pell de gallina"

"El meu objectiu és treballar fort per ser cada dia una mica millor"

Va jugar dues temporades al Camp Nou, però quan va arribar Van Gaal va haver de buscar-se la vida. I va triar el Vila-real, on va fer història amb uns èxits que semblaven impossibles per una entitat que acabava de pujar per primera vegada a la màxima categoria. "La vida no s'acaba al Barça. Es pot ser feliç a molts llocs més", assegura Reina, que amb el 'submarí groc' va arribar a unes històriques semifinals de UEFA contra el València.

I del Vila-real a un dels mítics clubs del continent, el Liverpool. Allà s'ha convertit en un ídols dels 'reds' i allà viu molt feliç amb la seva dona Iolanda i la seva filla Grècia, que acaba de néixer. "Cada vegada que surto al camp i sento l'himne, el 'You'll never walk alone', se'm posa la pell de gallina", reconeix. El primer any Pepe ja va ser clau en la victòria a la final de la Cup (el títol més prestigiós a Anglaterra), sent decisiu a la tanda de penals, i aquest ha sigut el de la consagració. Però tot i això, Pepe no es posa límits: "En tots els aspectes de la vida del que és tracta és de millorar. És el que vull seguir fent. Treballar i lluitar molt per ser cada dia una mica millor".

Nom: José Miguel Reina Páez
Edat: 24 anys
Clubs: Barça, Vila-real, Liverpool
Posició: Porter

Dues imatges de Reina en el seu enfrontament contra el Barça a la Champions.

En el nom del pare

José Manuel està igualant la trajectòria del seu pare Miguel, un dels grans porters espanyols dels anys 60 i 70, que entre 1966 i 1973 va arribar a disputar 288 partits amb el Barça. Però al Reina pare se'l recorda més de la seva etapa al Atlético: primer per l'acrobàtic gol que li va marcar Cruyff i després per la final de la Copa d'Europa que va perdre contra el Bayern. Pepe li volia treure aquesta espina clavada a la Champions d'enguany davant el Milan, però no va ser possible. Tot i això, gràcies a una renúncia dels alemanys, Miguel Reina va poder guanyar una Intercontinental amb l'Atlético contra Independiente.

El Team New Zealand guanya la Copa Louis Vuitton

L'Emirates Team New Zealand és el nou guanyador de la Copa Louis Vuitton, convertint-se així en el rival de l'Alinghi suís per disputar la Copa Amèrica. El vaixell patrocinat per Estrella Damm va superar el seu rival de manera contundent a la final per un resultat de 5 a 0. Els italians del Luna Rosa però, no van tenir cap opció de superar la tripulació encapçalada per Dean Barker.
La Copa Amèrica és sens dubte la regata més prestigiosa que es disputa arreu del món. Les regates començaran a celebrar-se en aigües valencianes a partir del dia 23 de juny

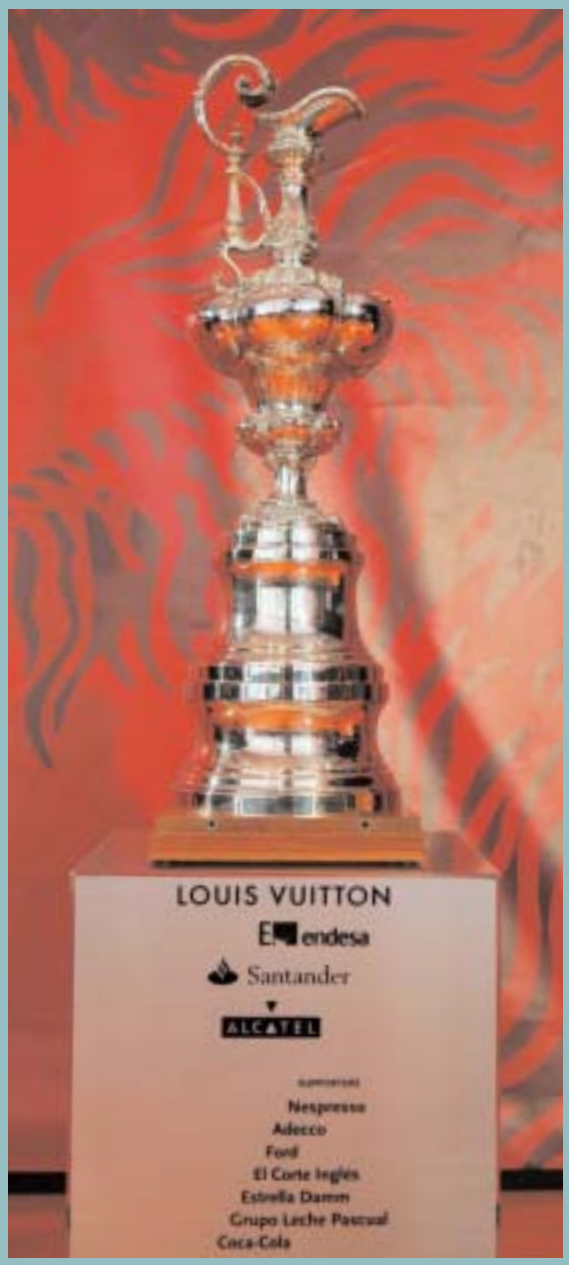

NOTÍCIESDAMM NOTÍCIESDAMM NOTICÍESDAMM NOTÍCIESDAMM NOTÍCIESDAMM NOTÍCIESDAMMNOTÍCIESDAMM NOTÍCIESDAMM NOTÍCIESDAMMNOTÍCIES

Campions d'Espanya sub-14

El passat 26 de maig la selecció catalana sub-14 es va proclamar campiona d'Espanya. La Damm va estar perfectament representada pels jugadors de l'infantil A, Eric Bisbal i Adrià Lamas. Durant la fase de classificació, la selecció també va comptar amb la participació de Rubén. El campionat es va disputar a les Illes Canàries i Catalunya se'l va adjudicar després de superar l'equip amfitrió per 2 a 1.

Samarretes solidàries

El CF Damm mitjançant el seu jugador Ángel Masie Ndong de l'Infantil A, va proporcionar equipacions complertes per l'equip Unión Vesper de Guinea Ecuatorial per facilitar la pràctica del futbol en llocs on les condicions econòmiques no són les més favorables.

Torneig Inernacional Corona de Aragón

L'Infantil A d'Andrés Jarque i l'Aleví A de l'Alexis Sánchez van guanyar amb gran superioritat el Torneig Internacional Corona de Aragón. L'equip de Jarque es va proclamar campió amb 23 gols a favor i només un en contra. Per la seva part, l'Aleví A també va conquerir el trofeu aconseguint ser l'únic equip que no va perdre cap partit i, alhora, no va encaixar cap gol.

BENJAMÍ B

Javier, Sergio, Santiago, Dani, Cristian, Joan, Àlex, Juan, Joel, Rubén, Jandro, Daniel, Carles i Alejandro.

A dalt, Carles recuperant una pilota. A baix, Dani.

Temporada de formació

El Benjamí B ha completat la seva primera temporada formativa amb moltes opcions per guanyar el campionat. Finalment, l'equip de l'Ángel Rodríguez s'ha classificat en la segona posició. El campió ha estat la Penya Anguera, un equip que s'ha mostrat intractable durant tota la lliga. Tot i la bona feina del campió, el nostre equip ha lluitat fins al final i ha arribat a les darreres jornades amb opcions de guanyar el títol.

L'equip ha obtingut vint victòries, cinc empats i només tres derrotes, aconseguint, alhora, una evolució positiva en el joc col·lectiu. Els jugadors han assimilat uns coneixements futbolístics imprescindibles per la seva edat. Es important destacar la tasca de l'entrenador per facilitar a futbolistes tan joves les eines necessàries per convertir-se en bons jugadors d'equip. L'Ángel destaca la feina de tots els seus jugadors i els emplaça a seguir treballant per no deixar d'aprendre i poder, amb humilitat, pujar un a un tots els esglaons del club.

2on classificat	PARTITS JUGATS	PARTITS GUANYATS	PARTITS EMPATATS	PARTITS PERDUTS	GOLS A FAVOR	GOLS EN CONTRA	PUNTS
	28	20	5	3	99	39	65

BENJAMÍ A

Cristian, Campos, Albert, Oscar, Eric, Gallego, Marc, Pau, Eric, Langa, Ima, Molina, Pedro, David, Mario, Màxim, Álvaro i Pol.

A dalt, Pedro conduint una pilota. A baix, Cristian.

Un altre cop campions

El planter del Benjamí A està format majoritàriament per jugadors sortits de l'Escola. L'objectiu inicial era donar-li continuïtat als plantejaments futbolístics de l'any passat i reforçar els aspectes tècnics i tàctics. Els jugadors van assimilar que amb esforç i lluita l'equip podia aconseguir totes les fites que es proposés. Cada jornada el nivell era superior arribant en alguns casos a practicar un futbol de gran qualitat. La fita era quedar primers i es va aconseguir amb catorze victòries i cap derrota. Els jugadors poc a poc anaven entenent que l'equip estava per sobre de les individualitats. La temporada que ve aquest equip jugarà a la lliga preferent. La categoria serà molt forta pels jugadors de primer any d'aleví però, com s'ha cansat de repetir l'Alfredo Anguera, amb esforç, sacrifici i prioritzant els objectius del col·lectiu enfront dels individuals, es poden aconseguir totes les fites proposades.

1er classificat	PARTITS JUGATS	PARTITS GUANYATS	PARTITS EMPATATS	PARTITS PERDUTS	GOLS A FAVOR	GOLS EN CONTRA	PUNTS
	14	14	0	0	135	0	42

ALEVÍ B

Jaume, Berrio, Campama, Castillo, Cobo, Kevin, Borja, Richy, García, Sergio, Llucià, Cristian, Javi, Romero, Izan, Edgar i Daniel.

Els integrants de l'Aleví B compartint l'alegria de l'ascens amb el "Presi" i altres membres del club.

Promoció històrica

L'equip ha acabat campió del grup 2 de Primera Divisió sense perdre cap partit en tota la segona volta. Hem de destacar el partit disputat contra el Lloreda en el darrer terç del campionat. Es va guanyar per 4 a 1 i el primer gol va ser un reflexe de la feina tàctica i tècnica treballada durant la temporada: un rondo col·lectiu amb obertura a la dreta perquè Edgar de primera centri al segon pal i Víctor Garcia remati aconseguint un gol marca de la casa. Però després de quedar campions calia rematar la feina i aconseguir promocionar a Preferent. El sorteig ens va aparellar amb el Ribes. El partit d'anada va anar prou bé i l'equip de l'Enric Beltrán va aconseguir un meritori 0 a 1. El partit de tornada semblava fàcil però els grans equips tenen grans gestes en el seu palmarès. A la primera part, l'Aleví B perdia per 0 a 2 però a la vora del descans va aconseguir un gol. A la represa, espectacle futbolístic amb lletres majúscules. Campions! I promoció!

1er classificat	PARTITS JUGATS	PARTITS GUANYATS	PARTITS EMPATATS	PARTITS PERDUTS	GOLS A FAVOR	GOLS EN CONTRA	PUNTS
	30	24	3	3	83	22	75

ALEVÍ A

Camorri, Darío, Adri, Víctor, Ferrer, Gironés, Morera, Àlex, Sergio, Kevin, Albert, Johnny, Javi, Raúl, Marc, López, Akram, Carles i Villena.

A dalt, Raul refussant una pilota amb el cap. A baix, Javi.

Segona volta espectacular

L'inici del campionat va ser molt complicat pels jugadors de l'Aleví A. L'adaptació a la categoria a més d'un calendari molt exigent van fer que els resultats no fóssin gens favorables. Però, poc a poc i amb una gran dosi de treball i esforç, l'equip ha anat millorant el seu joc. La feina de cada entrenament i la confiança en les condicions de l'equip han permés fer una segona volta del campionat espectacular. La comunió entre el cos tècnic i els jugadors ha enfortit l'equip convertint-lo en una pinya. L'Alexis va aconseguir que tot l'equip remés en una sola direcció i, amb l'esforç de tots els objectius s'anessin aconseguint partit a partit. L'Aleví A, finalment ha conquerit la cuarta plaça, només superats pel Barça, l'Espanyol i el Cornellà. Aquests equips han estat els únics capaços de superar-los en tota la segona volta de la lliga. Des del club es té el convenciment que si el campionat hagués durat una mica més l'equip hauria quedat millor classificat.

4rt classificat	PARTITS JUGATS	PARTITS GUANYATS	PARTITS EMPATATS	PARTITS PERDUTS	GOLS A FAVOR	GOLS EN CONTRA	PUNTS
	30	14	5	11	55	43	47

INFANTIL B

Èdgar, Pol B., Jordi, Canut, Cazalla, Adri D., Iván, Hugo, Adri M., Juanma, Maxi, Sergio, Miki, Éric, Hugo F., López, Michael, Kevin, Oriol, Gerard i Vila.

A dalt, Edgar. A baix, Adri.

Sense sort

Aquesta temporada ens deixa unes sensacions contradictòries. L'Infantil B té una fornada de jugadors amb una gran qualitat i talent. L'equip ha dominat el joc en la majoria de partits, ha estat el conjunt menys golejat i, en general, durant el campionat, el nostre equip ha disposat de moltes més oportunitats de gol que els seus rivals. Però el futbol no és una ciència exacte i la conjunció de diferents factors ha fet que l'equip no hagi quedat més amunt en la taula classificatòria. Però les contradiccions recauen en el futbol, en aspectes tècnics i tàctics, en decisions arbitrals, en l'adaptació a diferents terrenys de joc i condicions meteorològiques, en l'encert i desencert dels nostres jugadors i finalment en la sort que, des d'aquí, creiem que no ha estat del nostre costat. L'Infantil B és l'equip menys golejat de Catalunya en la seva categoria i només ha estat superat pels dos equips més potents del país: el Barça i l'Espanyol.

4rt classificat	PARTITS JUGATS	PARTITS GUANYATS	PARTITS EMPATATS	PARTITS PERDUTS	GOLS A FAVOR	GOLS EN CONTRA	PUNTS
	30	17	8	5	62	19	59

INFANTIL A

Bubu, Eric, Víctor, Àlex, Alejandro, Adrián, Iván, Javi, Dani, Serna, Soto, X. Torrent, Vea, Dani, Rubén, Vicenç, Adrián L., Ramon i Toni.

Paulino de cap, al fons Ramón.

Temporada excel·lent

La temporada de l'Infantil A només es pot qualificar com excel·lent. Finalment, s'ha aconseguit una merescuda tercera posició a la taula classificatòria només superats pels dos grans del nostre país.

L'equip de Jarque ha demostrat durant tot el campionat unes condicions futbolístiques molt destacades, amb un treball defensiu encomiable i unes dosis extraordinàries de sacrifici i concentració. A més, la preparació física dissenyada pel David ha estat clau per evitar les devallades pròpies del final de la lliga.

I tot això va tenir el seu premi. Les bones condicions de l'equip, li han permès classificar-se i enfrontar-se a l'Espanyol a les semifinals del Campionat de Catalunya, on unes polèmiques decisions arbitrals van evitar que la Damm arribés a la final. Jarque destaca el col·lectiu per sobre de les individualitats. Tots han fet possible amb el seu esforç que el club pugui estar orgullós d'aquest equip.

Juan Gracia

Els jugadors de l'Infantil A van voler retre un homenatge al seu delegat Juan Gracia i el van encoratjar a seguir lluitant contra la seva malaltia.

3er classificat	PARTITS JUGATS	PARTITS GUANYATS	PARTITS EMPATATS	PARTITS PERDUTS	GOLS A FAVOR	GOLS EN CONTRA	PUNTS
	30	19	6	5	62	24	63

CADET B

Gerard, Héctor, Cristian, Sergio, Carlos, Iván, Jordi, Borja, Josep, Manel, Jandro, Johnny, Julià, Omar, López, Santi, Marc, Carles, Gerard V. i Ruiz.

Manel, de cap. A baix, Héctor.

Falta de regularitat

La temporada es presentava molt atractiva per intentar millorar la classificació de l'any passat. Els jugadors tenien les condicions necessàries però, finalment, no s'han aconseguit els objectius inicials. El campionat ha estat marcat per la falta de regularitat, combinant partits bons amb altres de dolents. El Cadet B d'aquest any ha estat un conjunt de bons jugadors però no s'ha aconseguit fer un equip on tothom lluités per un mateix objectiu. Això, en els moments importants de la temporada ha estat clau per no millorar el joc.

Jonathan Sánchez se'n va i ha volgut aprofitar aquestes lineas per acomiadar-se del club: "Vull agraïr a totes les persones que formen el CF Damm el tracte tan fantàstic que m'han dispensat i especialment al president Barcons per deixar-me formar part d'aquesta gran família i donar-me suport en el moments difícils. Per això i per les vivències viscudes, gràcies Damm!".

9è classificat	PARTITS JUGATS	PARTITS GUANYATS	PARTITS EMPATATS	PARTITS PERDUTS	GOLS A FAVOR	GOLS EN CONTRA	PUNTS
	30	9	13	8	56	58	40

CADET A

Rubén, Ramón, Kevin, Alex, Aitor, Gras, Iván, Luis, Peña, Jou, Eric, Serra, David, Pau, Ricard, Víctor, Aitor, Xavier, Tusca, Brian, Tamic i Berni.

A dalt, Francesc Peña. A baix, Brian.

Futbol espectacular

Impressionant. Aquesta és la paraula que millor pot definir la temporada que ha realitzat el Cadet A del Xavi Ruíz. Ha estat una campanya difícil i sense gaire sort. La part més negativa és, sens dubte, la plaga de lesions que ha patit l'equip. Fins a quatre trencaments de lligaments han assolat el planter. Els jugadors han demostrat una gran implicació amb l'entitat i amb esforç i treball han tirat endavant un projecte ambiciós.

La comunió entre el cos tècnic i els jugadors, s'ha reflectit dins del terreny de joc amb un futbol espectacular i una entrega encomiable. La tercera posició a la lliga, només per darrera de Barça i Espanyol, demostra la categoria de l'equip i la seva capacitat futbolística.

Xavi Ruíz, es mostra orgullós del seu equip tant en l'aspecte futbolístic com humà i reconeix la dificultat per estar a l'alçada d'aquests cracks que han convertit al Cadet A en una pinya difícilment millorable.

3er classificat	PARTITS JUGATS	PARTITS GUANYATS	PARTITS EMPATATS	PARTITS PERDUTS	GOLS A FAVOR	GOLS EN CONTRA	PUNTS
	30	17	7	6	51	34	58

JUVENIL C

Mario, Fran, Anselmo, Isi, Dani, García, Vicenç, Lavado, Marc, Sergio, Mateo, Plata, Oscar, David, Rubén, Juan, Jorge, José, Josué, Víctor, Carlos, Payán i Romero.

A dalt, Dani refusant una pilota. A baix, Vicente.

Objectius complerts

Tot i els dubtes que va crear el Juvenil C a l'inici de la temporada, aquesta ha estat molt brillant. L'equip de Frígula s'ha classificat en sisena possició i ha mostrat un futbol pràctic i séncill amb molta lluita i força emoció. La posició a la taula classificatòria augmenta el mèrit de l'equip per la dificultat de la categoria en jugadors de primer any. Tot i la duresa de la categoria el Juvenil C no ha passat angoixes en cap moment del campionat. Els jugadors han demostrat una

important capacitat de treball i grans dosis de bon futbol. En aquest equip es podria destacar a molts jugadors però si alguna cosa sobresurt del Juvenil C és el conjunt on, malgrat les absències, han aconseguit conquerir les fites proposades a l'inici de la temporada. Una d'aquestes fites era la de reforçar el Juvenil A i B quan fos necessari i els jugadors han passat l'examen amb una nota molt alta. L'altre era mantenir la categoria i això s'ha aconseguit sense problemes.

6è classificat	PARTITS JUGATS	PARTITS GUANYATS	PARTITS EMPATATS	PARTITS PERDUTS	GOLS A FAVOR	GOLS EN CONTRA	PUNTS
	30	14	4	12	59	49	46

JUVENIL B

Imanol, Bufí, Cata, Manu, Fontova, Luis, Marc, Gerard, Maño, Montes, Mora, Víctor, Pau, Pujol, Oscar, Trigui, Nieto, Jordi, Cristian i Tudi.

A dalt, Alberto Triguero. a baix, Anselmo.

Lluitant fins el final

El Juvenil B ha tingut en el darrer tram del campionat una reacció que li ha permès acabar la temporada sense passar gaires angoixes. L'incorporació del nou entrenador, Enric Obrador, ha servit per esperonar els jugadors i aconseguir capgirar uns resultats que fins ara eren adversos.

La infortunada derrota enfront l'Europa va ser un punt d'inflexió que va motivar els jugadors per deixar les darreres posicions de la classificació. A partir d'aquest moment

cinc victòries i dos empats per sortir del pou i situar l'equip de l'Enric fora del perill del descens. La treballada victòria al camp del Terrassa va encoratjar l'equip aconseguint acabar el campionat amb una victòria enfront l'Espanyol amb només nou jugadors i amb un empat amb el Barça. S'ha acabat una temporada amb masses ensurts però conscients de la duresa d'aquesta categoria, la qual cosa servirà per encarar amb solvencia la temporada que bé a la Divisió d'Honor.

12è classificat	PARTITS JUGATS	PARTITS GUANYATS	PARTITS EMPATATS	PARTITS PERDUTS	GOLS A FAVOR	GOLS EN CONTRA	PUNTS
	34	10	11	13	40	48	41

JUVENIL A

David, Pol, Pablo, Ferrer, Garrido, Marc, Genís, Arnau, Prieto, Raventós, Jaume, David B., José, Siso, Luis, Batalla, Batanero, Jordi, Uri, David L., Matamala, Rubén, Cristian i David S.

A dalt, Franc celebrant un gol. A baix, Matamala fent el mateix.

Tornarem a intentar-ho

El balanç de la temporada del Juvenil A es pot considerar molt bo. Tots signaríem arribar a la penúltima jornada amb possibilitats de classificar-nos per la Copa del Rei. Ni els més optimistes confiaven en aconseguir la tercera plaça del campionat només superats per l'Espanyol i a tres punts del Barça. El nostre equip ha superat a equips tan potents com el Saragossa o el Mallorca.

L'equip de Torrijos ha practicat durant tota la temporada un futbol espectacular, pràctic i amb una gran dosi de lluita i sacrifici.

El darrer tram del campionat ha estat espectacular, una victòria en un dels millors partits d'aquest any on el Juvenil A va destroçar futbolísticament al Mallorca per 3 a 1. La darrera jornada va servir perquè jugadors, cos tècnic i tothom que envolta a aquest equip gaudís jugant i veient futbol i acomiadés el campionat amb un festival de gols enfront l'Hospitalet per 0 a 8.

3er classificat	PARTITS JUGATS	PARTITS GUANYATS	PARTITS EMPATATS	PARTITS PERDUTS	GOLS A FAVOR	GOLS EN CONTRA	PUNTS
	30	18	3	9	63	37	57

Un exemple per tothom

El coordinador dels Juvenils, Óscar Cosials, es mostra orgullós del planter d'aquest any i encoratja a les properes generacions de futbolistes de la Damm que prenguin com exemple la lluita, el sacrifici o la implicació d'aquest grup en una entitat que sempre els ha donat suport. La unió entre totes les forces del vestidor, jugadors, tècnics, cuidadors... és molt important en la trajectòria de la temporada i ajuda molt a l'hora d'aconseguir les fites proposades.

El CF Damm vol agraïr als jugadors que aquesta temporada deixen la nostre entitat, la dedicació i respecte que han mostrat envers el club i tot el que representa.

FINS AVIAT, AMICS

ARNAU MOLINERO
25/4/88
2 TEMPORADES

GABRI BATALLA
16/4/88
1 TEMPORADA

DAVID BATANERO
27/9/88
1 TEMPORADA

JORDI COSTA
8/10/88
1 TEMPORADA

FRANC FERRER
14/3/88
2 TEMPORADES

ROGER MATAMALA
3/5/88
1 TEMPORADA

PABLO DOÑATE
23/6/88
3 TEMPORADES

RUBÉN PALMA
8/9/88
1 TEMPORADA

MARC RAVENTÓS
2/5/88
2 TEMPORADES

URI GRAU
9/4/88
8 TEMPORADES

JOSÉ MARÍA SANTOS
24/3/88
10 TEMPORADES

SISO AMIGO
2/9/88
2 TEMPORADES

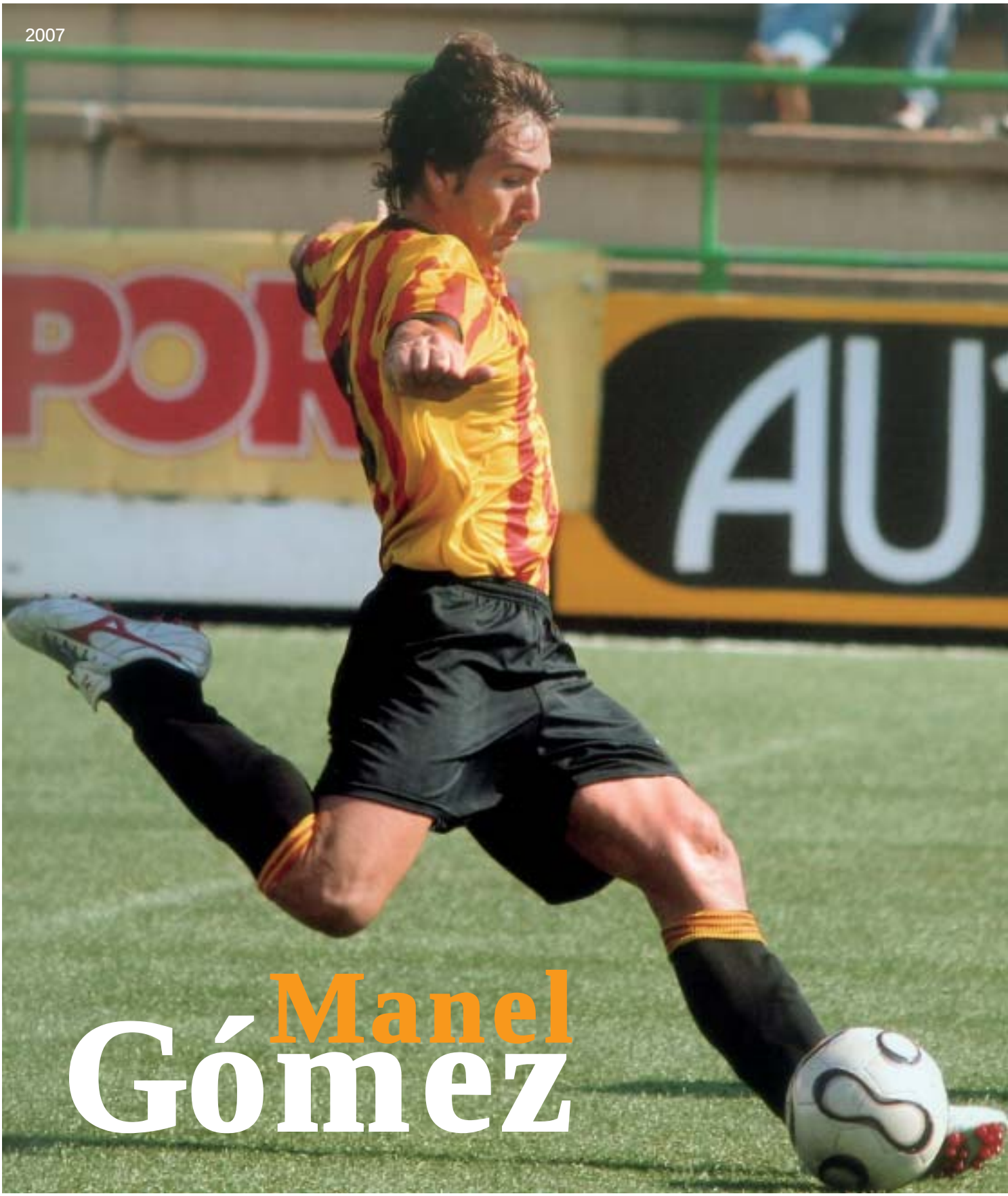

Manel Gómez

MANEL GÓMEZ DE LA HOZ
Barcelona, 13 de setembre de 1982

TRAJECTÒRIA
90-01 CF DAMM
01-02 UE Horta
02-07 UE Sant Andreu

De vermell en totes les categories

Onze temporades al club serveixen, entre d'altres coses, per considerar el CF Damm com una part important de la seva vida. L'entusiasme amb que evoca els seus records mentre contempla els àlbums de fotografies confeccionats per la seva mare o explica els sacrificis del seu pare per aconpanyar-lo als partits i als entrenaments deixen palès el bon record que guarda del club. El Manel és un jugador sacrificat a dins del camp i agrait fora d'ell. Recorda els bons moments, els amics amb els que encara es veu o es truca per rememorar antics partits al camp de sorra de Nou Barris

Manel Gómez és un dels cracks de la Damm i un dels pocs que pot afirmar que ha vestit la samarreta vermella en totes les categories de l'entitat.

Aquesta no ha estat la millor temporada de la carrera de Manel Gómez, no pel seu rendiment personal sinó per la trajectòria del seu equip. Ningú s'esperava a l'inici del campionat que la trajectòria de l'equip conduiria a un dels clubs històrics de la ciutat a baixar de categoria. El Manel no tan sols és el capità de la primera plantilla del Sant Andreu sinó que és un dels jugadors més estimats de l'entitat quatribarrada. Consolidat a la categoria, Manel Gómez és un migcampista defensiu amb una gran potència i qualitat tècnica. Aquesta ha estat la seva cinquena temporada al club presidit per Joan Gaspart i l'inversió feta pel club no s'ha vist recompensada en la classificació final. En la conversa que vam poder tenir per fer aquest reportatge, Manel va reconèixer que "va costar molt pujar a Segona B i és una llàstima que aquesta temporada que el club ha fet un esforç important per reforçar la plantilla s'hagi perdut la categoria. Costarà molts esforços tornar a pujar". Manel Gómez sap del que parla, ja que ell va ser una peça clau en l'ascens de categoria que va viure l'UE Sant Andreu ara fa dues temporades.

Joan i Manel, units per la Damm

El somni de jugar al carrer La Selva en un camp de gespa el veurà complert el seu germà Joan, que actualment juga en el Benjamí B. Quan veu al seu germà amb la samarreta de la Damm, sap que està en bones mans. Entrenadors, cuidadors, delegats, directius... tots ells en diferent mesura el van ajudar a fer-se gran com a futbolista i com a persona i, alhora, a adquirir hàbits saludables.

"Es una llàstima que després de l'esforç fet pel club per reforçar la plantilla s'hagi perdut la categoria"

El Manel es troba en una dificil situació en aquests moments, amb sentiments confrontats i desitjant formar part d'un projecte esportiu sòlid i ambiciós. El Manel Gómez és un professional que s'implica en les plantilles de les que forma part i que demostra sempre la seva entrega dins del terreny de joc. L'ex jugador de la Damm és un valor afegit per qualsevol entrenador tant en la vessant tàctica com tècnica.

Dr. Juan Carlos Arias Estévez
Especialista en medicina deportiva

Hidratación durante el deporte

Una correcta rehidratación es fundamental durante el ejercicio para mejorar el rendimiento deportivo y la eficacia del entrenamiento.

La rehidratación durante el ejercicio debe cumplir los siguientes requisitos:

■ **Suministrar suficientes carbohidratos para mantener la cantidad adecuada de glucosa en la sangre.** La concentración óptima de hidratos de carbono (CHO) que debe llevar la bebida para conseguir un buen equilibrio entre la cantidad de agua de rehidratación y la cantidad de energía absorbida está entre 40 y 80 gramos de substancia por litro (es decir del 4 al 8%). Deben tomarse 60 gr de CHO por hora de ejercicio combinando el consumo de líquidos a las concentraciones mencionadas antes. Los resultados más efectivos se obtienen con bebidas que llevan glucosa, sacarosa (azúcar de mesa) o combinaciones de glucosa (como las maltodextrinas). Los CHO complejos (como el almidón) necesitan digestión y son de absorción más lenta (entre 6 a 12 horas) por lo que no están recomendados en ejercicios.

■ **Aportar agua y electrolitos para prevenir el desequilibrio de líquidos.** Además nos interesa que el líquido tomado durante el ejercicio ayude a recuperar las sales minerales que se pierden con el sudor, no obstante la mayoría se ingieren con la comida habitual.
Las pérdidas individuales de sudor son muy variables y dependen tanto de la persona como de las circunstancias ambientales (temperatura, humedad, etc.).

■ **No causar malestar gastrointestinal.** El volumen de líquido que pueden tomar los deportistas es limitado. La tolerancia depende de factores personales pero también puede mejorarse si se practica de manera habitual.
La consideración más importante a hacer respecto del vaciado gástrico e intestinal es evitar aquellos líquidos que estén tan concentrados que retengan agua en el tubo digestivo.

■ **Ser apetecible.** La apetencia por la bebida, si gusta al deportista, es muy importante porque estimula el consumo y por lo tanto aumenta el aporte de líquidos y carbohidratos. De ahí que se le dé a los líquidos un sabor a frutas o zumos que lo hacen más apetecible. También afecta a la apetencia de las bebidas, la temperatura a la que se encuentran. Lo óptimo es que la bebida esté fresca, no fría (se aconseja entre 15 a 21 grados).

Después del ejercicio

Es importante ingerir una mayor cantidad de fluidos que el déficit del peso corporal luego de la actividad para poder reemplazar las pérdidas; lo ideal es pesarse antes y después de la actividad. Existen datos que indican que se pueda necesitar una ingesta de 150% o más del peso perdido para obtener una buena hidratación en las seis horas siguientes al ejercicio.

Firma convidada

MÒNICA TERRIBAS

Periodista
Barcelona, 1968
Directora de *La nit al dia*.
Professora de la Universitat Pompeu Fabra.

Davant dels mitjans de comunicació, hem de canviar el xip

Vivim en una època en què resulta pràcticament impossible no saber-se de memòria l'alineació del Barça encara que no t'agradi el futbol. No saps com, algú et pregunta qui juga al Barça, i et comencen a sortir noms, l'un darrera l'altre, noms que han fet niu en el teu cervell sense saber com. Passa també quan et pregunten el nom d'un ministre estranger, et surt de manera automàtica i et preguntes: ¿com pot ser? ¿com ho he pogut saber si mai no m'he interessat per aquest personatge? Això passa perquè els mitjans de comunicació són omnipresents. Des de bon matí fins al vespre, plou informació, plouen dades, arriben missatges per tot arreu, fins al punt que hi ha dies que arriba el vespre i sense tenir massa consciència d'haver estat atents al què passava, ho podem explicar encara que sigui d'una manera vaga.

Vivim una realitat que s'explica constantment i que fa que persones que viuen a l'altra punta del planeta sàpiguen de nosaltres i nosaltres d'ells: sabem què els ha passat, però moltes vegades no podem entendre el perquè els passen les coses. De la manera de viure del Vietnam o d'Indonèsia, en parlem poc sovint, però sí que ens assabentem de si hi ha una greu matança o un gran accident. Vivim en un món de fets: sabem coses, moltes més coses que abans. Però la pregunta que queda sempre sense resposta és si malgrat saber més coses, les arribem a entendre millor. La incògnita radica en saber si les dades que interioritzem sobre continguts tan diversos de punts geogràficament tan allunyats i viscuts per societats amb cultures diferents, ens permeten conèixer i reflexionar millor sobre el món.

El repte que tenim els periodistes i els mitjans de comunicació és oferir als qui reben la nostra feina dades contrastades, informacions veraces, endreçades per ordre de prioritats d'acord amb el què honestament pensem que és més destacable - i mirar de deixar al marge els fets més desgraciats i morbosos de la nostra trista realitat quotidiana- però sobretot tenim el repte d'oferir el context suficient que permeti entendre millor les coses. Per això, no és suficient llegir o veure o consultar un sol mitjà de comunicació. Darrera de cadascun d'ells, sobretot els mitjans privats, hi ha empreses que tenen propietaris o accionistes amb interessos propis, i colors polítics, com tots nosaltres. Aquesta prevenció imprescindible també l'hem de tenir en compte quan fem ús dels mitjans de comunicació públics, però aquests tenen mecanismes de control parlamentari (i per tant, encara polititzats), que resulten més estrictes i poden vetllar millor per la pluralitat i l'equilibri. En qualsevol cas, és bo saber què ens expliquen, i mirar darrera d'aquestes informacions per saber qui ens ho explica i perquè. No hauríem de conformar-nos amb una sola versió de la informació. Mai no serà suficient. Sortosament, avui la pluralitat de mitjans ens permet conèixer la realitat des de moltes perspectives i no hem de desaprofitar-la. Però, en qualsevol cas, tenim l'obligació (i jo diria la necessitat) d'exigir als mitjans que deixin de perseguir el negoci en detriment de la qualitat i el rigor perquè del què ens expliquen se'n deriva gran part del dibuix que ens fem del món. I sovint aquest dibuix queda distorsionat per la necessitat de les empreses de fer diners. Un exemple: ningú es va estranyar que una televisió s'atrevís a programar un programa que jugava amb les malalties de la gent per fer espectacle. Vam pensar que era un escàndol, però no se'ns va ocórrer que fós una estratègia per denunciar la manca de donants. Hem arribat a un punt que res no ens estranya a la televisió. I aquesta "normalitat" amb què vam assumir el cas del programa holandès abans de saber la veritat ens dóna una dimensió de fins a quin punt tenim interioritzat que per fer negoci, tot s'hi val. Hem de començar a canviar el xip.

El passat mes de març es va presentar a la seu de Caixa Penedès a Barcelona la tercera edició del llibre solidari *37 històries solidàries al voltant de l'esport*. El llibre, patrocinat entre d'altres per la Fundació Damm, ha estat apadrinat per l'entrenador del Barça Frank Rijkaard i es ven exclusivament a El Corte Inglés.

FOTOS: JORDI COTRINA

Rijkaard signant el llibre a l'Oriol Grau en presència de Ramon Armadàs.

Rijkaard apadrina el llibre solidari

Frank Rijkaard va ser l'encarregat de presentar la tercera edició del llibre *37 històries solidàries al voltant de l'esport*, escrit pel mateix número de periodistes del nostre país. El tècnic del Barça refusa habitualment el protagonisme però en aquest cas no va dubtar en agafar el relleu de Carles Puyol i Ivan de la Peña (2006) i de Samuel Eto'o (2005) per promocionar i encapçalar aquesta iniciativa en la seva tasca solidària.

L'acte va tenir lloc a la seu de Caixa Penedès i va ser conduit per Marcos López i Sergi Mas. Rijkaard es va mostrar entusiasmat amb la iniciativa i va comentar: "M'encanta la idea i col·laborar m'ha suposat un esforç molt petit. És un gran treball i espero que serveixi com exemple per a moltes persones".

Fa dos anys es van recaptar 41.360 euros que van ser destinats a la lluita al Níger contra la Noma a través de la Fundació Campaner i l'any passat van ser 79.230 euros que van anar íntegrament a l'Hospital de la Vall d'Hebrón per la investigació del càncer infantil. La recaptació d'aquest any anirà destinada al Casal d'Infants del Raval.

Moltes empreses, entre d'altres la Fundación Damm, col·laboren en aquest projecte solidari. La Fundació Damm, un cop més, obsequia en el sopar de cloenda de la temporada amb un exemplar d'aquest llibre a cadascun del membres del CF Damm. La Fundació Damm va ser representada per un dels seus patrons, Ramon Armadàs, i pel capità del Juvenil A, Oriol Grau.

Tots els beneficis del llibre es destinararan integrament al Casal d'Infants del Raval

Per concloure l'acte de presentació de la tercera edició del llibre *37 histories solidàries al voltant de l'esport*, Frank Rijkaard va animar a tothom a comprar-lo: "En el futbol també es parla molt d'il·lusió perquè la il·lusió és la base de tot. I aquí n'hi ha molta. Val molt la pena llegir aquest llibre".

2005

RELATS DE FUTBOL

La primera entrega d'aquesta aventura va ajudar a lluitar contra la malaltia de la Noma.

2006

36 HISTÒRIES SOLIDÀRIES

El segon volum va servir per recolzar al Departament d'Oncologia Infantil de l'Hospital Vall d'Hebrón.

Foto de família amb Frank Rijkaard al capdavant.

2007

37 HISTÒRIES SOLIDÀRIES

Tercera entrega del llibre solidari que destinarà enguany els beneficis al Casal d'Infants del Raval de Barcelona.

ELS AUTORS

JOAN DOMÈNECH *El Periódico*
XAVIER TORRES *TV3*
LUIS MARTÍN *El Pais*
SANTI PADRÓ *TV3*
KETTY CALATAYUD *La Vanguardia*
DAVID TORRAS *El Periódico*
CHRISTIAN GARCÍA *Catalunya Ràdio*
RAMON BESA *El Pais*
ORIOL DOMÈNECH *Mundo Deportivo*
ROSA ALBA ROIG *TV3*
DAGOBERTO ESCORCIA *La Vanguardia*
ALBERT SETÓ *BTV*
XAVI DÍAZ *TVE*
SÒNIA GELMÀ *RAC 1*
ÀLEX SANTOS *Periodista*
RICARD TORQUEMADA *Catalunya Ràdio*
BERNAT SOLER *Catalunya Ràdio*
FABIÁN ORTÍZ *As*
ÀNGELS PIÑOL *El Pais*
LUIS MENDIOLA *El Periódico*
ALBERT MASNOU *Sport*
BERNAT BAFALUY *Periodista*
CARLES DOMÈNECH *Catalunya Ràdio*
DAVID BERNABEU *COM Ràdio*
EMILIO PÉREZ DE ROZAS *El Periódico*
EDUARDO POLO *Radio Barcelona*
ELSA H. OLLÉ *Sport*
MIGUEL RICO *Sport*
DAVID LLORENS *Mundo Deportivo*
JOSEP MARIA DEU *Periodista*
SANTI GIMÉNEZ *Sport*
JORGE LÓPEZ *Olé*
GEMMA HERRERO *Marca*
FERRAN CORREAS *El Nou*
SEBASTIÀ ROCA *TV3*
MARCOS LÓPEZ *El Periódico*
PERE ESCOBAR *TV3*
JOSEP TUBAU *TV3*
JORDI COTRINA *El Periódico*
FERRAN SENDRA *El Periódico*

RAMON ARMADÀS I BOSCH

No, en nom de l'esport

Acaba el curs esportiu -o caldria dir la temporada- i és el moment de fer memòria del passat més recent, del que ens ha frepat, del que ens ha sorprés, del que ens ha il·lusionat, del que ens ha indignat.

Il·lusió quasi nul·la. Indignació molta, perquè constantment ens arriben exemples d'excessos i abusos comesos en nom de l'esport.

Al començament del curs-temporada vam tenir que suportar, amb una dosi superlativa de vergonya aliena, el penós espectacle de l'anomenat "futbol" sevillà.

Això no és futbol, ni té res a veure amb l'esport.
Tones i tones de provocacions i bajanades, emanades principalment dels presidents i directius del Betis i del Sevilla, ampliades pels comentaris estúpids dels entrenadors, recollides amb cofoísme per la premsa, ràdio i televisions locals i estatals -i fins i tot internacional, com és el cas de Radio Montecarlo, on un dels entrenadors actua regularment com a comentarista, en un programa on els "locutors" francesos li riuen totes les gràcies-, apel·lant com a justificant que tot això forma part del "tradicional ambiente que envuelve a ambas aficiones cuando se acerca un derbi y cobra especial protagonismo el provervial gracejo andaluz".
Totes aquestes meravelles intel·lectuals són acollides amb entusiasme per molt instruida ciutadania, i després a l'estadi, passa el que passa.
Però, com que és una mostra de "gracejo"...
I, això ho dic jo, que sóc mig andalús.

Ja més entradets a mig curs-temporada ens trobem amb el bonic espectacle del Mundial de Natació d'Austràlia.
Un individu ucrainés, que algú poc preparat en algun lloc del món li ha donat un carnet d'entrenador, es lia a donar-li bofetades a la seva filla-nedadora per haver comès el gran pecat de perdre una carrera. Aquest "homínid" és un clar exemple del pur i dur interés per l'euro. No content amb col.locar-se hàbilment fent de pare-entrenador, a més a més vol viure a costes de l'esforç sobrehumà de la seva filla adolescent. A aquest individuu, l'importa poc l'esport, només vol que la seva filla guanyi força diners i, sent com és ella menor d'edat, poder embutxacar-se'ls ell per comprar-se el darrer model de cotxe esportiu. No tinc notícies que li hagin -almenys- retirat el carnet d'entrenador, però sapigueu que es diu Mihail Zubkov..., per si de cas us el trobeu en un ascensor.

La darrera perla és més recent -de final de curs-temporada- i la protagonitza un entrenador de futbol, que sempre he pensat que no va ser gaire bo com a persona-jugador: es diu Bernardo Schuster.
Aquest il·luminat -que no s'en recorda que un destraler basc li va trencar la cama- no se li ocurreix altre cosa que instruir als seus pupils en la manera d'impedir que un tal senyor Lionel entri a l'àrea amb la pilota controlada. Segons aquest "senyor", el procediment és sencillament cosir-lo a puntades i si li trenques una cama, ja li enguixaran...
Tampoc tinc notícies de que se li hagi retirat el carnet d'entrenador, però no patiu si us el trobeu a l'ascensor: aquest és de casa o diuen que podria tornar a ser-ho.

Per si de cas, aprofiteu per demanar-li un autògraf.

L'Agrupació de veterans vertebra les activitats dels ex jugadors afiliats organitzant diferents activitats de companyonia, tant relacionades amb el món del futbol com per fomentar les relacions amb altres entitats.

Els jugadors de tots dos equips abans de començar el partit.

Viatge a Allariz

Una representació de l'Agrupació de Veterans del CF Damm va desplaçar-se a Galícia per viure un cap de setmana de companyonia i de futbol, convidats per l'ex jugador del nostre club Jordi García. Les jornades de convivència van coincidir amb la Festa Major del poble i els nostres veterans van poder gaudir de moltes activitats programades.

La primera d'aquestes activitats va ser un

partit de futbol contra els veterans d'Allariz on la superioritat tècnica del nostre equip es va veure contrarrestada per l'actuació arbitral impròpia d'un partit amistós. Un cop acabat l'enfrontament entre tots dos equips, l'alcalde de la població, Francisco García, va obsequiar els jugadors amb productes típics de la població i amb una placa commemorativa de l'estada de l'Agrupació a terres gallegues.

La bellessa de la Galicia interior

La població d'Allariz està situada a la meitat occidental de la província d'Ourense. Amb una extensió de 85 km quadrats, aquesta vila es compon d'un centre urbà declarat 'Conjunt Històric Artístic'.

Seguiment de les estrelles

Aquesta secció té la intenció de complementar la ja existent 'Els nostres cracks' i servir de nexe d'unió entre els ex jugadors encara en actiu i el club. Durant més de cinquanta anys els jugadors de la Damm han tingut un paper molt important en el futbol de l'Estat i la finalitat de la revista és tenir coneixement d'on juguen en aquests moments i com els hi va.

1a

★ **CURRO TORRES** | VALENCIA CF
Classificat per la Champions.
4art classificat.

★ **SERGIO GARCÍA** | REAL ZARAGOZA
Jugarà a Europa. 5è classificat.

2a/A

★ **RAMON DE QUINTANA** | CÁDIZ CF
El gran capità del Cádiz ha disputat gairebé tots els partits. 5è classificat.

★ **JOAQUÍN E. VALERIO** | UD ALMERIA
Un altre cop a primera.
2on classificat.

★ **J. CARLOS SANZ** | ALBACETE B
Peça clau de l'equip. 8è classificat.

★ **RAFA JORDÀ** | CD NUMANCIA
Generalment surt des de la banqueta.
6è classificat.

★ **CARLOS G. PEÑA** | ALBACETE B.
S'ha guanyat un lloc a l'onze titular.
8è classificat.

★ **DAVID CHARCOS** | UD SALAMANCA
Titular a la majoria de partits. 14è classificat.

★ **JORDI CODINA** | RM CASTILLA
Titular. S'ha guanyat la confiança de Michel. 19è classificat.

2a/B

Carlos G. Peña

★ **ISAAC BECERRA** | ESPANYOL B
13è classificat del Grup III.

★ **DIDAC NAVARRO** | ESPANYOL B
13è classificat del Grup III.

★ **JUANJO CARRICONDO** | GRANADA CF
12è classificat del Grup IV.

★ **VÍCTOR MORILLO** | CD ALCOYANO
3er classificat del Grup III.

★ **RAUL PÉREZ** | TERRASA FC
6è del Grup III.

★ **DANI MARÍN** | TERRASA FC
6è del Grup III.

★ **JOSÉ M. MORALES** | TERRASA FC
6è del Grup III.

★ **DANI MORALES** | TERRASA FC
6è del Grup III.

★ **ANDREA ORLANDI** | BARCELONA B
19è classificat del Grup III.

★ **VÍCTOR VÁZQUEZ** | BARCELONA B
19è classificat del Grup III.

★ **RAÚL CABALLERO** | ALICANTE CF
1er classificat del Grup III.

★ **JAVI SANTOS** | UE SANT ANDREU
17è classificat del Grup III.

★ **MANEL GÓMEZ** | UE SANT ANDREU
17è classificat del Grup III.

★ **"SITO" PALMA** | UE SANT ANDREU
17è classificat del Grup III.

★ **EDU GONZÁLEZ** | CE HOSPITALET
4rt classificat del Grup III.

★ **RUBÉN CASADO** | CF BADALONA
5è classificat del Grup III.

★ **XAVI PELEGRÍ** | ORIHUELA CF
7è classificat del Grup III.

★ **I. RODRÍGUEZ "IVO"** | CD BAZA
9è classificat del Grup IV.

★ **RAMON ROS** | UE LLEIDA
14è classificat del Grup III.

★ **F. MARTÍNEZ "KEKO"** | UE LLEIDA
14è classificat del Grup III.

★ **TONI VELAMAZÁN** | CE HOSPITALET
4rt classificat del Grup III.

FREE

FREE
Damm

La 0,0%
més baixa
en calories

"L'Agrupació és el reflexe de l'esperit de la Damm"

Compagina la seva feina personal amb les tascas de president de L'Agrupació de Veterans del CF Damm. El seu ordre, la seva pulcritut i la seva cordialitat funcionen perfectament com a nexe d'unió entre el veterans del club.

Qué és l'Agrupació de Veterans?
És el punt de trobada entre exjugadors del nostre club que segueixen tenin el mateix sentiment d'amor cap el futbol, l'amistat i el CF Damm. És molt difícil definir l'esperit Damm, però és cert que perdura en el temps... L'agrupació té socis de diferents generacions i el sentiment de pertanyença és el mateix: la samarreta de la Damm.

Com es crea l'Agrupació?
Arrel de la celebració del actes del cincuantè aniversari i, posteriorment de la I Trobada d'exjugadors, que és on es considera seriament la idea de crear l'Agrupació. Amb el suport del Club i de la Fundació es posen els fonaments de l'actual Agrupació. No vull passar l'oportunitat de destacar el paper decisiu de Joan Méndez, que va ser el primer president, i de Francesc Nebot, secretari del club i "alma mater" de qualsevol iniciativa relacionada amb el CF Damm.

Com i quan et converteixes en president?
Ara fa dos anys. Va ser arrel de la dissolució de la junta que va col·laborar amb els actes del cinquantenari de l'entitat. Va ser aleshores quan es va formalitzar una nova junta i jo vaig ser l'escollit. Hi havia una bona base i nosaltres vam intentar potenciar les activitats de l'Agrupació i fer-la més propera a l'exjugador.

Quin record tens del teu passat cerveser?
Vaig jugar quatre temporades a la dècada dels setanta. I tinc un record imborrable... El tracte que vam rebre va ser espectacular. Jo venia de barris molt humils i la disciplina i el respecte envers els altres, em van servir per a la vida cotidiana del carrer i això, sens dubte, em va marcar positivament. A la Damm t'ensenyen a guanyar sense humiliar el contrari, amb esportivitat, i també a perdre, tot i que això passava poques vegades.

Com recordes la final del Campionat d'Espanya que vau perdre?
Va ser la temporada 71-72 a Cadis contra el Màlaga. Teníem un equip impressionant que feia un futbol difícil de millorar a la nostra edat. Jo jugava al mig del camp i era una peça important per l'esquema tàctic de l'entrenador, Antoni Cifuentes. Va arribar el dia de la final i un fet anecdòtic va provocar una inestabilitat al nostre equip. El partit el van programar per a les 9 de la nit. Jo tinc miopia i en aquella època no hi havien els avenços que hi ha ara. A la primera part vaig jugar amb moltes deficiències visuals però me'n vaig sortir. Vam acabar la primera part guanyant per 1 a 0. A la represa, la nit ja era molt fosca i vaig haver de demanar el canvi. El jugador que jo marcava va iniciar les jugades dels dos gols del Màlaga i ens van remontar la final.

Com veus el futur de l'Agrupació?
Molt bé! Com exemple de la interrelació generacional et diré que l'entrenador de la final de Cadis és el mateix que ara m'entrena amb els veterans del club. Fem moltes activitats, partits, sortides, dinars de germanor i esperem amb deleit les noves instal·lacions per poder oferir als nostres socis més activitats de lleure i esportives.

Ángel Ruíz Carmona
Badalona, 1956

President de l'Agrupació de Veterans

Va entrar al club per jugar amb el infantils i va disputar una final del Campionat d'Espanya. Trenta-cinc anys més tard torna al club per unir els exjugadors en una plataforma comuna.